

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca mr.sc. M. K. kao predsjednice vijeća, B. M. i J. J. kao članova vijeća, te sudske savjetnice T. I. kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja G. F. i B. P. F. oboje iz Z., a, protiv rješenja tuženog Republike Hrvatske, Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, klasa: UP/I-451-04/07-10/16, ur. broj: 326-111/07-9 od 16. studenog 2007., radi utvrđivanja nastanka obveze za objavljivanje ponude za preuzimanje trgovačkog društva M. d.d, Z., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 18. kolovoza 2010.,

p r e s u d i o j e

Tužbe se odbijaju.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog tijela utvrđeno je da je za G. F. i B. P. F. oboje iz Z., stjecanjem četiristo dionica javnog dioničkog društva M. d.d. Z. dana 24. rujna 2007. godine, nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje toga društva, te je utvrđena obveza tužitelja da ponudu za preuzimanje upute svim preostalim dioničarima Javnog trgovačkog društva M. d.d. Z., koji su vlasnici dionica s pravom glasa i naloženo je navedenom dioničkom društvu da ovo rješenje dostavi dioničarima društva ili omogući dostavu rješenja putem S. d. a. d.d. Z. u roku od 15 dana od dana zaprimanja rješenja. Pored navedenog tužiteljima je naloženo da plate administrativnu pristojbu u iznosu od 2.000,00 kn u korist Državnog proračuna i naknadu u iznosu od 20.000,00 kn u korist žiro - računa Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga.

Protiv osporenog rješenja od 16. studenog 2007. godine tužitelj G. F. iz Z. podnio je tužbu, zaprimljenu kod ovoga Suda pod brojem: Us-12566/2007, u kojoj prigovara zakonitosti osporenog rješenja. U bitnom navodi da njegova supruga B. P. F. nije imala nikakvih saznanja o svemu što se događalo u vezi kupnje spornih četiristo dionica i da je za to saznala prvi put tek 26. rujna 2007. godine, kada je uputio dopis tuženoj. Navodi da je točno da je 24. rujna 2007. godine na Z. b. preko službe brokerskih poslova i upravljanja imovinom društva Z. b. d.d. kupio četiristo dionica izdavatelja M., oznake ... društva M. iz Z. po tržišnoj cijeni od 305,52 kn po dionici. Međutim do navedene kupnje došlo je njegovom zabunom i nepreciznošću pri izdavanju naloga za kupnju. Pri izdavanju naloga pogrešno je izdao nalog da se kupi navedeni četiristo dionica upotrijebivši pri tome sasvim rutinski izraz „kupite mi“, što je od strane brokera i shvaćeno doslovno, pa je transakcija doista i provedena u njegovo ime. Nadležne službe M. d.d. su slijedile shvaćanje brokera, pa je u njegovoj odsutnosti ta transakcija i provedena na njegovo ime. Kada je sutradan shvatio da je njegov nalog pogrešno shvaćen, zatražio je od brokera da se transakcija poništi, međutim broker je to odbio učiniti, objašnjavajući mu da to nije moguće. Imajuću u vidu

navedeno smatra da je njegova kupnja dionica bez ikakvog utjecaja na položaj malih dioničara u društvu M. d.d. i bez ikakvog utjecaja na njegov ukupni položaj i položaj njegove supruge. Zbog toga se ta kupnja ne može tumačiti na način kako to čini tuženo tijelo tj. da kupnja ovako malog broja dionica u odnosu na sveukupni broj kojim raspolaže, ne može izazvati posljedice kako to utvrđuje tužena, ako je pri tome nesporno da je do transakcije došlo najobičnijom zabunom i pogreškom. Njegovim postupkom prava malih dioničara nisu oštećena, jer je u pitanju minoran broj dionica u odnosu na ukupan broj dionica društva, a i u odnosu na broj dionica s kojim ukupno raspolaže njegova supruga i on, pa time njegova nehotična pogreška gubi karakter protupravnosti. Pored navedenog smatra da državno tijelo pogrešno tumači odredbu članka 4. stavka 1. Zakona o preuzimanju trgovačkih društava te u tužbi za to navodi razloge. Napominje da je prilikom ocijene njegove odgovornosti tužena trebala uzeti u obzir činjenicu da je odmah nakon što je uočio svoju pogrešku u izdavanju naloga, pokušao stornirati tu transakciju preko brokera, pa kada to nije uspio, obavijestio je tuženika, želeći na taj način dati priliku tuženom da procjeni njegov postupak i da u okviru svojih zakonskih ovlaštenja, eventualno poništi tu transakciju. Predlaže da Sud tužbu uvaži i osporeno rješenje poništi.

Protiv istog osporenog rješenja od 16. studenog 2007. godine tužbu je podnijela i B. P. F., a tužba je zaprimljena kod ovoga Suda pod brojem Us- 12567/07. Tužiteljica u bitnom navodi da nije znala za kupnju četiristo dionica koju je izvršio njezin suprug G. F., sve dok on nije 26. rujna 2007. godine uputi o dopis tuženoj u kojem dopisu je objasnio pod kojim okolnostima je kupio tih četiristo dionica. To znači da nije imala nikakvu namjeru stjecanja dionica, pa ni namjeru objavljivanja preuzimanja društva M. d.d. Smatra da je prilikom ocjene njezine odgovornosti tužena trebala uzeti u obzir činjenicu da ona nije imala nikakvog saznanja o kupnji dionica, sve dok transakcija nije bila konačno provedena. Tužiteljica nadalje u tužbi osporava pobijano rješenje iz istih razloga, s istim sadržajem i identičnim tužbenim zahtjevom kao i tužitelj G. F. iz Z.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu ostalo je kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, s tim što je istaklo da je tužitelj G. F. dana 24. rujna 2007. godine u svoje ime i za svoj račun kupio četiristo dionica izdavatelja, oznake ... , po najvišoj tržišnoj cijeni od 306,00 kn, a uvidom u predmetni nalog utvrđeno je da isti nije otkazan, odnosno opozvan, niti je Z. b. sukladno pravilima Z. b., predloženo poništenje zaključenih transakcija. Stjecanjem četiristo dionica koje daju pravo glasa dana 24. rujna 2007. godine, a koje stjecanje uslijedilo nakon što je društvo postalo javno dioničko društvo, za tužitelja i povezanu osobu je analognom primjenom članka 37. stavka 2. u svezi s člankom 4. stavkom 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava, nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje izdavatelja. Nadalje ističe da zakonom o preuzimanju dioničkih društava nije predviđena iznimka od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje u slučaju stjecanja dionica izdavatelja zabunom, pogreškom ili nepreciznošću, a sukladno odredbi članka 2. točke 6. Zakona, dionice su stečene sklapanjem pravnog posla ili drugim pravnim temeljem za prijenos dionica, neovisno o prijenosu dionica i upisu u depozitarij ili knjigu dionica izdavatelja, a pravni posao smatra se sklopljenim u slučaju kada je sklopljen pod odgodnim uvjetom. U smislu odredbi Zakona o preuzimanju dioničkih društava obveza objavljivanja ponude za preuzimanje izdavatelja nastaje stjecanjem dionica kojima se prelaze pragovi propisani odredbom članka 4. Zakona o preuzimanju dioničkih društava, a neovisno o namjeri stjecatelja za objavljivanjem ponude za preuzimanje. Budući da se sukladno odredbi članka 8. stavka 5. Zakona o preuzimanju dioničkih društava smatra da tužitelji G. F. i B. P. F., kao bračni drugovi djeluju zajednički, nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje utvrđen je za tužitelja G. F. kao stjecatelja dionica izdavatelja i tužiteljicu B. P.

F., kao povezanu osobu. Stoga je i za B. P. F. neovisno o sudjelovanju iste u nekim transakcijama, odnosno saznanju o istima, nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje izdavatelja. Predlaže da Sud tužbe obje kao neosnovane.

S obzirom da su tužbe tužitelja G. F. iz Z. i B. P. F. iz Z. podnesene protiv istog osporenog rješenja od 16. studenog 2007. godine, sud je predmete zaprimljene pod brojem Us-12566/2007 i Us-12567/2007 temeljem ovlaštenja iz članka 313. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/02, 112/99, 88/01, . 117/03 i 84/08), a u svezi s odredbom članka 60. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 53/91, 9/92 i 77/92) spojio i o objema tužbama odlučio istom presudom, koja je prema pravilima o postupku spajanja predmeta donesena pod brojem Us-12566/2007.

Tužbe nisu osnovane.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, Sud nalazi da je tuženo tijelo, pravilno u provedenom postupku utvrdilo sve relevantne činjenice i na temelju istih pravilno primjenjujući materijalno pravo donijelo zakonito rješenje.

Prema odredbi članka 32. stavka 7. Zakona o preuzimanju dioničkih društava ("Narodne novine", broj: 84/02, 87/02 i 120/02) ako osoba koja je obvezna objaviti ponudu za preuzimanje to ne učini u zakonskom roku, komisija će postojanje njezine obveze na objavljivanje ponude za preuzimanje utvrditi rješenjem, koje će dostaviti i izdavatelju, dioničarima putem izdavatelja, odnosno, depozitara, depozitaru te burzi ili uređenom javnom tržištu na kojem su uvrštene dionice izdavatelja.

Odredbom članka 4. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da osoba koja stekne dionice izdavatelja kojima, zajedno s dionicama koje već ima, prelazi prag od 25 % od ukupnog broja glasova koje daju dionice izdavatelja s pravom glasa obvezno je o stjecanju bez odgode obavijestiti izdavatelja, komisiju i javnost te objaviti ponudu za preuzimanje, pod uvjetima i na način određen ovim Zakonom.

Prema odredbi članka 8. stavka 5. navedenog Zakona smatra se da fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do prvog stupnja zaključno te ako su bračni drugovi, dok je stavkom 7. istog članka Zakona propisano da će glasovima stjecatelja pribrajaju glasovi osoba koje s njim zajednički djeluju.

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je u provedenom postupku uvidom u ispis naloga iz knjige naloga Z. b. d.d. broj ... te obračun o izvršenim transakcijama temeljem predmetnog naloga broj ... , utvrđeno da je tužitelj G. F. 24. rujna 2007. godine u svoje ime i za svoj račun kupio četiristo dionica izdavatelja, oznake ..., po najvišoj tržišnoj cijeni od 306,00 kn, te je utvrđeno da predmetni nalog nije otkazan, opozvan, a niti je Z. b. predloženo poništenje zaključenih transakcija. Transakcije temeljem navedenog naloga u sustavu S. d. a. provedene su dana 27. rujna 2007. godine, nakon čega je prema podacima agencije na dan 22. listopada 2007. godine tužitelj G. F. upisan kao vlasnik 1.561,260 dionica izdavatelja koje daju pravo glasi, što predstavlja 32,49823 % od ukupnog broja glasova koji daju dionice izdavatelja s pravom glasa. Prema podacima navedene agencije tužiteljica B. P. F. na isti danje kao vlasnik 1.568.880 dionica izdavatelja koje daju pravo glasa imala 32,65685 % od ukupnog broja glasova koji daju dionice izdavatelja s pravom glasa.

S obzirom na utvrđeno činjenično stanje te citirane odredbe Zakona o preuzimanju dioničkih društava pravilno su glasovima tužitelja G. F. pribrojani glasovi 1.568.880 dionica izdavatelja koje daju pravo glasa, a koje dionice su upisane na ime tužiteljice B. P. F., pa je sukladno odredbi članka 37. stavka 2. u svezi s člankom 4. stavkom 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava za tužitelje dana 24. rujna 2007. godine nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva M. d.d. Zagreb.

Tvrdnje tužitelja G. F. koje je iznio tijekom postupka, a u kojima navodi da je kod kupnje predmetnih dionica izdavatelja došlo do pogreške prilikom izdavanja naloga, jer se predmetni nalog trebao odnositi na kupnju vlastitih dionica izdavatelja, te da tužiteljica B. P. F. nije sudjelovala u predmetnim transakcijama niti je do objave u medijima imala saznanja o tome, nisu odlučne niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja. Naime, sukladno odredbi članka 2. točke 6. Zakona o preuzimanju dioničkih društava dionice su stečene sklapanjem pravnog posla ili drugim pravnim temeljem za prijenos dionica, neovisno o prijenosu dionica i upisa u depozitarij ili knjigu dionica izdavatelja, a pravni posao smatra se sklopljenim i u slučaju kada je sklopljen pod odgodnim uvjetom. Dakle, odredbama navedenog zakona nije predviđena iznimka od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje u slučaju stjecanja dionica izdavatelja zabunom ili greškom, a u pogledu obveze objavljivanja ponude za preuzimanje izdavatelja za tužiteljicu B. P. F. nije odlučno sudjelovanje iste u predmetnim transakcijama jer je obveza preuzimanja nastala temeljem odredbe članka 8. stavka 5. Zakona o preuzimanju dioničkih društava, kako to pravilno smatra i tuženo tijelo.

U konkretnom slučaju nisu utvrđene nepravilnosti u nezakonitosti propisane Zakonom o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga kako to pogrešno smatraju tužitelji i u tom dijelu ističu prigovore u tužbi, pa stoga nije bilo niti razloga za poništenje predmetne transakcije.

S obzirom da niti ostali prigovori u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja, Sud nalazi da istim nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa je trebalo temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 53/91, 9/92 i 77/92), tužbu kao neosnovanu odbiti.

U Zagrebu 18. kolovoza 2010.

Zapisničarka:
T. I., v.r.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. M. K., v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. G. F., Z.,
2. B. P. F., Z.,
3. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24 b

Za točnost otpavka-ovlaštenu službenik

I. B.